אשר ישבו בארץ מצרים ואת אשר ע
עברנו בקרב הגוים אשר עברתם ותראו ז
את שקוציהם ואת גלוליהם עץ ואבן כסף
וזהב אשר עמהם פן יש בכם איש א ו
אשה או משפחה או שבט אשר לבבו ו
פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד
את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה
ראש ולענה ורחיה בשמעו את דברי האלה
הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי
כי בשרירות לבי אלך למען ספות הרוה את
הצמאה ולא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן
אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל
האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את
שמו מתחת השמים והבדילו יהוה לרעה
מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה
בספר התורה הזה ואמר הדור האחרון בניכם
אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא
מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ
ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה
גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע
ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב
כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבויים אשר
הפך יהוה באפו וחמתו ואמרו כל הגוים
על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי
האף הגדול הזה ואמרו על אשר עזב

ופי שיון הני ירין שייו יגנב
אבל של סבן. וחזב עמהם
בחדרי משכיתם הם לפ
שיריים שמא יגנבו. קן יש
בכם איש. שמא יש בכם
אשר לבבו פנה היום
מלקבל עליו המיתה: שרש
פרה ראש ולענה. ויגדיל עשב
מר. כגדין שהם מרים כלו
מפרה ומרמה רמע בקרבכם:
והתברך בלבבו. לשון בריכה
יחשוב בלבו בסת שלום
לו. לא ימאוס הלותה הלו
אך שלום יהיה לי. והתברך
בלבבו. ברישי בלב. מן
והתלה. והתפלל. בשרירות
לבי אלך. מן אשורינו ולא
על עמה כלו מה שלבו
רואה לעשות: למען ספות
הרוה. למען שאוסיף. לו מה
שעשה עד הנה בשוגג
והייתי מעביר עליהם ועדה
עמה. שמיעדם עם המיד
ואמר ע. מאין הכל ואפרש
מאין פורענות. וקן תירגם
אונקלוס. ברי לאוספא
ליה חטאי שלוחא.
שאוסיף. אפ לו השנאת
עם הדדעת. רוה. שנף
שהוא עליה כאדם שיסר
עשה שלא ידעת. ינמיה.
שהוא עשה מדעת ומתון
ישען אף. על ידי כעס הש.
מהכחים ושען. ינמוחו הון.
וקן עלה עשן כאפו. ומעלי
שמין זה לפני הדקום. הכל
הכת משמיעות האוזן כדי
כדיך שהיא יגלה ויכולה
לשמוע כפי דרך ארץ:
וקנאתו. לשון חמה. ומעל
אינפרנאש. ויחיזת לבשת
קמת נאין ויעבר על המידה.
בספר. הכתיבה. ומעלה אמי

אמר בספר התורה הזאת
גם מלחלי וכל מכה ומגפה
הזאת. לשון עקבה מוסב
על התורה. הזה לשון זכר
ומוסב על הספר. ועליד
פיסוק העליון הם מלדיב
ושתי לשונות בתרגום הלות
הטיפה נקודה וקמצ הספר
והתורה הזאת דמקיב
זה לזה. לפיכ לשון זכר

ארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן
ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל
גבורי החיל ועזרתם אתם ער אשר
יניח יהוה לאחיכם כמכם וירשו גם הם
את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם
ושבתם לארץ ירושתכם וירשתם
אתה אשה נתן לכם משה עבד יהוה
בעבר הירדן מזרח השמש ויצו
את יהושע לאמר כל אשר עיניך
נעשה ואל כל אשר תשלחני תלך

עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר
הכינו לכם צדה כי עוד שלשת ימים
אתם עברים את הירדן הזה לבא
לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן לכם לרשתה ולא ארבני ולגדי
ולחיני שבט המנשי אמר יהושע
לאמר זכור אשר צוה אתכם מ
משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם
מניח לכם ונתן לכם את הארץ
הזאת נשיכם ט ומקניכם ישבו

די יתיבנא בארעא דמיערים ויהי
רי עברנא מני שמייא די עברתון
וחזיתון ית שקוציהון וית טעותהון
אבא ואבנא כסף וזהבא די
עמהון. הלבא אית בכון גבר או
איתא אורדעי או שבטא דלבה
מעי יבעיא דין מן קדם אלהנא
למהך למפלחית טעות עממיא
האנון הלבא אית בכון גבר מן הדין
חטין אורדין ויהי
בד משמעיה יתברך
מן מומתא הדא ויחשוב
בלביה למימר שלמא
יהי לי ארי מן דין
לפי אנא אזיל בדיל לאוספא
ליה חטאי שלותא על זידנותא
לא ויבי ה למשבק ליה אל
בכין יתלה רגזא ד יחמיה בגברא
ההוא וירבדון ביה כל לעטיא
דכתיבין בספרא הדין ויטחי
ית שמיה מתחות שמיא ויפרשנה
ייי לבישא מכל שבטיא דישראל
בכל לוטי קיימא דכתיבין בספר
אוריתא הדין ויימר דרי
סתראה בנוכון די יתיון מבתריכון
ובר עממין די ייתי מארעא רחיקא
ויחזון ית אחלה דארעא ההיא
וית מרעהא די אמרעי בה
גפריתא ומלחא יתקדא כל
ארעא לא תזדרע ולא תעפח
ולא יסק בה כל עסב כהפכת
סדם ועמירה אדמה וצבויים
די הפך ייי בתקוף רגזיה וחמתיה
ויימרון כל עממיא על מה
עבד ייי כדין לארעא הדא מה
תקות רגזא רבא הדין ויימרון
על די שבקו ית קיים
דייי אלהא
דאבהתהון די כרת עמהון

יהיה קדש ויהי שלום. ויהי ידיד והלמון
הזה הוא מדבר קדש ומדברין שליד
שהיה מוקיעע דרוויית ומדרזית ודרך
שם נבנו לארץ. מזה טנהש יומון
בקדש. וגו. ומאין שהוא מרוויית ומזר
שנ והיה לכם פחת נגב. ומדבר סין על
ידי אדום. וגו. ועד הערי גבול עדי פרת
זה רחבה מן הדרום לעמק כל ירדן החתם
כמלל הזה. ועד הערי הגבול ומהו השרש
לארכה מן המזרח ומעבר. חזק ומוון ה
בדרך ארץ. כמו שהוא יו כי יהיה תעדיות